

2015 m. rugsėjo 22 d. pranešimas VIR

Nepriklausomybės Akto signataro Nikolajaus Medvedevo kalba Nepriklausomybės Akto signatarų minėjime

Gerbiamieji Seimo nariai, mylimi ir gerbiami signatarai, didžiai gerbiami giminės tų, kurie išėjo anapilin.

Sąjūdį kūrė tikrai drąsūs žmonės, signatarai tikrai buvo drąsūs, bet kai kurių drąsa buvo ypatinga. Drąsa tokia, kai kam atrodė, kad situacija beviltiška, o reikia kažką padaryti, žengti rimtą, ryžtingą žingsnį, pasakyti lemtinę žodį. Nepaisant to, kaip bus į tai sureaguota, taip padarydavo. Tai būdavo kartais labai pavojinga. Kaip tik toks žmogus buvo mano bičiulis Antanas, su kuriuo man teko dalyvauti kuriant Sąjūdį, po to eiti į pirmuosius rinkimus Maskvoje, antruosius į čia, Lietuvoje. Paskui buvo pergalė, buvo pasiekta nepriklausomybė. Ir taip norėjosi dalyvauti tame džiaugsme, euforijoje, ir taip sunku buvo pamačius, kad ne viskas eina taip, kaip reikia, išsakyti savo nuomonę, tvirtą, pagrįstą ir nebijoti kritikos.

Toks buvo Antanas Karoblis. Būdavo ir taip, kad kažkurie iš jo bičiulių buvo lyg ir nustumti, nušalinti nuo aktyvios veiklos dėl savo pernelyg kietų pasisakymų ar minčių. Tada Antanas, nebijodamas kritikos, nieko, jiems padėdavo. Kaip gerai, kai žinai, kad tokių žmonių yra, tokių drąsuolių, tikrų drąsuolių. Ir kol Lietuvoje yra tokių žmonių, kurie daro tą patį, kurie yra drąsūs, nekonformistai... Mes dažnai pataikaudavome šiek tiek stipresniems. Antanas konformistu niekada nebuvo. Kol tokių žmonių yra, Lietuva bus nenugalima.